

18 juul. 1882.

mulgu jumes kaus. Talle nad
jis meid Reinud kui wõtnud
mulgu eest laski ja jis läinud
kui aigel ajal kaasa. Ei
Reinud ta alati ja igapäew
maganud mulgu jumes jaew
offe, kutsunud oma naise Rep
läbi julle loomad ähta kark
ja api alnud kähgiti ams.

Talwel elanud ta (korjane)
üks weikeste ürkus jumes
üks wana naisterahwaga
jellest, kes talle wiist jööriwa
mirtsas, oma iga päewest linn
lehalist elu. Ka ta peal ka
oma naise Reppi pruukis ei
ale Teada. Alti kord juktus
aga ei see wanamees jõi hai
geks ja hakkas surmaga

juul 1883 19

wõitma. Selle wõitluse kaar
ma all agar ta ka meidugi tarki
aega. Wimeks jõi omesti surm
ta üle wõimust ja wajuks ta
jlema igawest hingumisekin
ni. Wana naisterahwas, kes pal
ke eloi, hakkas kahe manamat
misi eest muuet pitama. Ta
kandis külast ja mäise kaska
et wana korjane surmud ja ei
niis temale puudjarki ja maha
mestriist ainult tanwis an. Puu
jark jõi iske mis küla paoltum
wõitlus ja maha wiimine jidi
mäise haostega sindimä. Puu
jark toodi ja wana korjane
lõoteti oma raha majas wiim
puncle aimumile. Kaas pandi
jelle, kink jädeti taas take
jeina ja jäeti wiist paari päewa